

P 2 T I
O Ř E

56

LVI !!!

April

2018

**Kolekce největších hitů
z repertoáru *Karla Gotta*,
původní scénář *Sagrana Tofiho*
– to je muzikál
*Hudebního divadla Karlín.***

**Odhalení příběhu starého obrazu, který v sobě skrývá osud jedné velké
celoživotní lásky!**

Čas růží vás polaví i dojme!

Doporučuje Klára Košťálková, 7. C

$$(3 \times 2) + 3 = 2 + 2 + 2 + 1 + 1 + 1$$

*Setkání pod názvem **Když je nás víc**
aneb **nejsem jedináček a ptejte se mě, jaké to je ...***

Takže:

Otázky Postřehu padaly v 5. A - 5. C - 6.C - 7.C

Je jasno, že nejdříve jsme udělali společný brífing, zazubili se na sebe a potom ladili obličej do foťáku.

Kdo nás viděl, zná a umí pojmenovat, nepotřebuje další řeči.

Focení se ale dělalo hlavně pro ty, kteří si až do této doby mohli myslet, že mají během dne možnost potkat stejný obličej na různých stranách školy v podezřele stejnou dobu. Mít *dvojče/trojče* má samozřejmě výhody, ale jak už to v životě chodí, najdou se i stinné stránky.

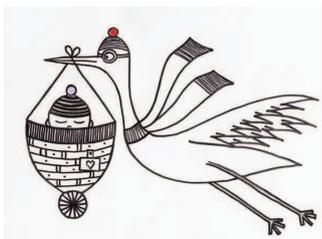
Za posledních 16 let se v celé ČR narodilo něco přes 47 000 dětí z vícečetných porodů. Odhaduje se přitom, že na celém světě žije kolem **125 000 000 dvojčat a vícčetat !** A to už stojí za rozhovor !!!

Časopis pochopitelně stál o postřehy ze života těchto „č a t“, a proto se ptal, aby zjistil:

Pavel a Radek Zbořilovi (5.A)

Jako správní borci hrají rádi florbal. Milují palačinky, občas nemusí být za každou cenu spolu, ale klidně se podělí o něco dobrého.

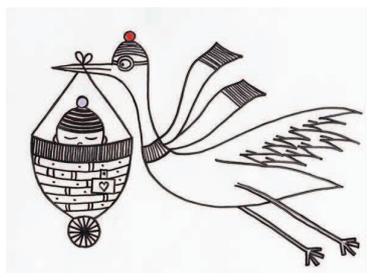
Prý se docela často poperou i hádají, ale zároveň přijde i domluva a udobření. Tajnosti nemají.

Martin a Michal Luczkovi (6.C)

U Luczků se vaří často svíčková, smaží se řízečky a sladká jídla jsou též oblíbená. Kluci se setkávají rádi u různých stolních her, plavou, hrají florbal. Spory vyřeší rychle, nebo na ně klidně zapomenou.

Aneta a *Vendula* Grudlovy (7.C)

Mívají různé názory, někdy i spory, ale určitě ne velké, protože uvažují o další společné cestě do školy, tedy vypsané přihlášce a "bydlení" v jedné lavici.

Když voní koprovka, palačinky a na talíři je naložena bramborová kaše s řízkem, budete je vidět u jednoho stolu.

A mají tajnosti, o kterých s vámi mluvit nebudou :-).

Patrik, *Justýna* a *Nikola* Labuňovi (5.C)

Většinou dělají všechno společně, vidí to jako rychlejší. Zároveň říkají, že jsou každý sám za sebe. Nevylučují, že i na další škole budou jejich jména pospolu. Záleží prý na přijímacích zkouškách. Zážitky a práce, která je společná, jim pomáhá urovnat případné hádky. Úžasné bylo, když jsme se dozvěděli, že se vždy dělí na šest rovných dílů. U Labuňových je v rodině totiž šest členů! Chodí rádi do přírody a těší se na domácí zapékané těstoviny.

MĚJTE POD ČEPICÍ ANEB NECHEJTE NA HLAVĚ

Mít pod čepicí = být "mazaný".

Být mazaný nemusí VŠAK znamenat, že vaše hlava NOSÍ ČEPICI...

Zřejmě každý z nás si v průběhu roku z různých důvodů nasadí něco na svou kebuli.

A teď trochu poučení:

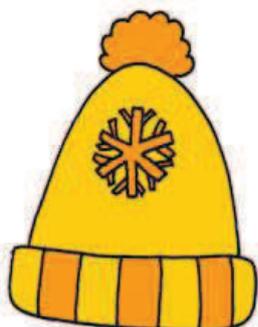
Čepice je pokrývka hlavy, která obvykle přiléhá těsně k hlavě a na rozdíl od klobouku nemá žádný okraj, pouze „kšilt“ (nespis. germanismus z něm. *Schild*, stínítko) v případě kšiltovky. Často se nosí proto, aby ochránily hlavu před chladem, větrem nebo slunečním zářením, případně pomocí kšiltu zrak před oslněním.

Existuje velké množství různých typů pokrývek hlavy, například:

- baret
- rádiovka
- čepice
- beranice
- ušanka
- klobouk
- buřinka
- cylindr

Možná znáte v okruhu svých blízkých pár jedinců, kteří si na svou hlavu nechtějí nasadit nic a budou klidně v tuhém mrazu předstírat, že jim je přece fajn, že jim čepička bere body image apod. V létě chytí raději úžeh, protože pokrývka hlavy jim opět vadí z dalších a dalších důvodů.

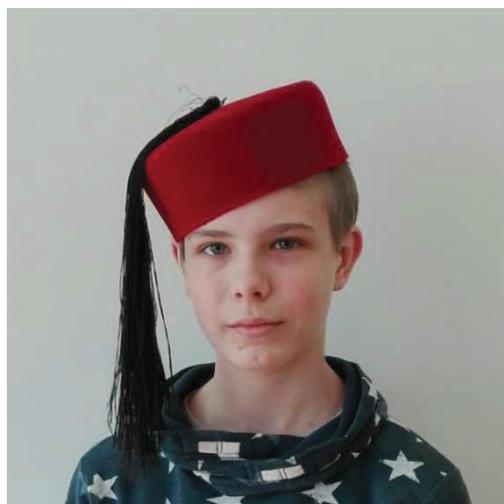
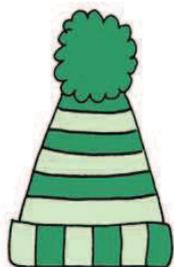
Oslovili jsme proto ty z vás, kteří by bez tohoto doplňku ve skříni a na hlavě strádali. Na své hlavy si posadili následující nepostradatelné společníky a zasmáli se také už proto, že

JARO JE KONEČNĚ TADY!

ZAJÍMAVOST

Slova čepice a čapka, což jsou jen dvě varianty jednoho slova, k nám přišla přes němčinu, kde se do podoby *Tschappe* změnilo starofrancouzské *chape*, které vzniklo z latinského *cappa*. Ze stejného latinského slova vznikla i slova kapuce a kápě, a dokonce i výraz kapota.

Takže čepice je příbuzná s kapotou...

TOUHA PO DOKONALOSTI

Proč lidé prahnou po dokonalosti?

Vždy jsme se předbíhali a chtěli být lepší než ostatní, ať už se jednalo o to, kdo ze sousedů má krásnější předzahrádku, nebo kdo vyhraje celosvětovou soutěž kulturistiky.

Chceme se zlepšovat. Na tom není nic špatného. Kdybychom se neposouvali dál, možná bychom teď žili v jeskyni a komunikovali mezi sebou jen posunky.

Nic se ale nesmí přehánět. Jak se říká - všeho moc škodí. Za každou cenu chceme být lepší než naše konkurence a někdy ani nepřemýšlíme nad tím, co všechno nás to bude stát.

Chceme být dokonalí kvůli sobě, nebo abychom vypadali lépe před ostatními?

Před okolím se někdy přetvařujeme a svoje pravé já, ať už to lepší, nebo to horší, se snažíme neukazovat.

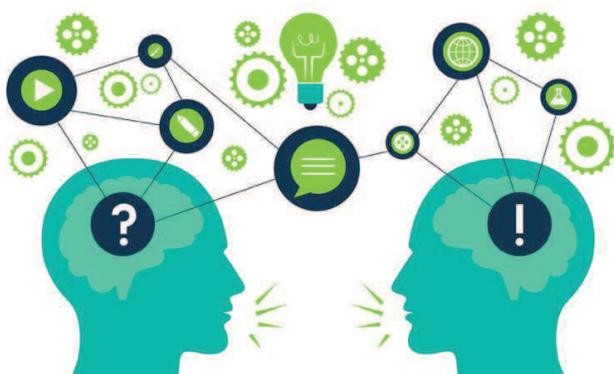
Čeho se bojíme?

Je jen na vás, jak si odpovíte...

Sofie Zbořilová, 9. C

PROČ je třeba?! výměna názorů

Kdyby si lidé mezi sebou nevyměňovali názory, tak by se pravděpodobně ani nedomluvili. Výměna názorů je strašně důležitá, hlavně proto, aby nedocházelo ke zbytečným nedorozuměním nebo sporům.

Existují lidé, kteří se nebojí říct svůj názor a stojí si za ním, ať se děje cokoli. Pak jsou tu ale lidé, kteří svůj názor neřeknou, a raději se přidají do větší skupiny lidí, aby si o nich ostatní třeba něco nemysleli. Tito lidé mají strach. Strach z toho, že by byli jiní než ostatní, a tak raději mlčí a nebo souhlasí s něčím, co se jim nelíbí. Vědí, že udělali chybu, ale přesto s tím nic nedělají, protože strach je silnější.

Myslím si, že by se měli naučit říkat to, co si myslí a nebo to, co považují za správné, a nikdo by jim v tom neměl zabránit. Každému se líbí něco jiného a každý má jiný pohled na věc, tak proč ho hned odsuzovat za jeho odlišný názor.

Ne nadarmo se říká **sto lidí – sto chutí**.

Adéla Svobodová, 9. C

JARO

Jsem doma v předstíni a chystám se jít do lesa. Je jaro, a tak doufám, že mě příroda příjemně překvapí. Už se nemohu dočkat, až otevřu dveře a uvidím ten nový svět! Ale co když mě jaro zklame? Co když bude zima a sníh? Ne. Nebude. Já věřím, že jaro vykonalo svou práci výborně. Už to nemohu dál vydržet. Otevírám dveře.

A příroda nezklamala. První, co mě potká, je vůně květin. Je všude kolem a hladí mě po obličejí. Vydávám se na cestu přírodou. Připadám si jako v říši divů. Květiny, které mají barvy duhy, mě k sobě volají, abych si s nimi promluvila. Vypráví mi, jak je nádherné vidět jaro kouzlit. Nejdřív květinám nerozumím, ale později pochopím, co se mi snažily říci. Jaro kouzlí všude kolem nás. Ať už je to déšť, který padá na zem, nebo teplý vánek, který nám čechrá vlasy. To všechno je práce jara. Rozloučím se s květinami a pokračuji. Slyším zpívat ptáčky. Oslavují příchod jara svými písněmi. Poletují vzduchem za svými drahými polovičkami a vyznávají jim svou lásku. Vidím pár hrdlíček, jak spolu zamilovaně vrkají.

Zafoukal vítr a hrdličky odletěly. Vítř to nebyl. Byl to příjemný jarní vánek, který mi odfoukl z čela vlasy. Vánek dál postupuje krajinou a popohání mě dopředu. Profukuje mezi stromy, jež se kymáčí ze strany na stranu a plaší zvěř a ptáky. Postupuji dál lesem a z dále slyším hřmění přicházející bouřky. I sluníčko se už schovalo. Šedé mraky se seskupily na obloze a obkličily ji od severu k jihu, od západu k východu. Jen mžikem oka vidím paprsky slunce, které se snaží vybojovat si cestu. První kapka deště právě dopadla na zem. A za ní další. A další. A už prší. Z nebe padají tisíce malých kapiček deště. Dopadají na zem jedna za druhou. Musím se rychle někam schovat. Domů ještě nechci. Chci si užít první jarní letošní deštík. Utíkám k blízkému posezení, abych se schovala. Cestou občas šlápnu do malé, či velké kaluže. Už jsem v bezpečí. Pozoruji okolní přírodu, jak se v dešti chová. Občas je slyšet hřmění, které se nese krajinou až ke mně. Déšť za chvíli skončí. Už vidím, že sluníčko brzy zvítězí svou bitvu s mračny o to, kdo bude vládnout obloze. A vítěz je už vidět. Sluníčko jasně vyhrálo a odhání mraky dál a dál, až se mi ztratí z dohledu. Příroda voní deštěm. Stromy, květiny a tráva se lesknou od kapek vody. Odcházím z přístřešku a vstupuji na mokrou travu. Je tak krásně zelená. Jako z pohádky. Tisíce malých smaragdů jsou vidět v našem malém lesíku. Je to jako poklad, který se však nedá prodat. Jen zavřu oči a nechám se obklopit magií jara.

Otevřu oči. Ticho přeruší odbijení hodin. Sedm hodin odpoledne. Byla jsem venku čtyři hodiny? To není možné. Musím se vrátit, i když nechci odejít. Doma se o mě určitě už strachují. Pospíchám domů a loučím se, se všemi. Sbohem květiny, vaše barvy jsou nádherné. Sbohem stromy, o jejichž vůni se mi bude zdát. Sbohem ptáčky. Sbohem zvěři. Sbohem přírodě. Vím, že se nevidíme naposled. Ale takové to zázraky přírody se nevidají často. Stojím před svým domovem. Chystám se otevřít dveře, ale zastavím se. Naposledy se podívám na krajinu. Zapadá slunce. Obláčky mraků se zbarvily do ružova a fialova. Sluníčko je jako pomeranč. Na druhé straně oblohy už vidím svítit měsíc spolu s jeho kamarádkami hvězdami. Ted' je to na tobě, měsíci. Ted' musíš ty rozzářit oblohu. Krásu lze objevit všude a v každé formě. Já ji dnes viděla. A doufám, že vy ji také jednou objevíte, protože krásu v dnešní době je těžké najít a hlavně ocenit.

Veronika Hubálková, 9. B

Otázky pro paní zástupkyni ředitelky školy Mgr. Jaromíru Němcovou

Každý den vám všechno, co si obléknete, velmi sluší. Zajímá nás, kterou barvu milujete nejvíc, která má tedy zpravidla z nějakého důvodu přednost?

Tak to děkuji za kompliment, ale tím si nejsem úplně jistá...Můj šatník i oblíbené barvy se postupem času mění. Většinou v zimním období tíhnu k tmavším barvám, v současné době je to černá, šedá, tmavě modrá a zelená a v létě upřednostňuji pastelové barvy, zvláště pak bílou a modrou, které jsou pro mě spojené s létem a mořem, které miluji.

Můžeme vědět, který kousek z šatníku máte nejraději?
Myslíme tím šaty, sukně, kalhoty apod.

Nejraději nosím šaty, a to hlavně z praktického důvodu, že nemusím ráno mnoho přemýšlet, jak a co s čím zkombinovat, a v teplých dnech je to pro mě nej příjemnější kousek oblečení, který znám.

Máte nějaký rituál, který zabírá, když se potřebujete soustředit na něco hodně zásadního?

*Žádný rituál nemám, v životě беру vše tak, jak to přichází. Někdy je líp, někdy je hůř. Mám svá životní motta, která mi v životě pomohla, a snažím se podle nich řídit.
Moje nejoblíbenější jsou: Co tě nezabije, to tě posílí. Nikdy není tak zle, aby nemohlo být hůř. Nikdy neříkej nikdy.*

Vypěstovala jste si na něco závislost?

Závislost? Jejda, záleží, z kterého konce se to vezme ... těch by bylo, třeba knížky, kamarádi, dobré jídlo, ... Ale tu klasickou na cigaretách, alkoholu či drogách, tak tu asi nemám, ale co určitě potřebuji ke šťastnému spokojenému životu, tak to je moje rodina, zdraví, spokojené a zdravé děti a samozřejmě mít práci, která mě baví, což v současné době mám, tak co víc si přát ...

Jaký názor máte na vegetariánství?

Myslím si, že jsem po všech stránkách tolerantní člověk. Určitě nejsem vegetarián, protože maso mám moc ráda, ale zdravějšímu jídelníčku se nebráním. K jinému způsobu stravování mě nenásilnou formou přivedla i moje dcera, která v 18 letech začala být vegetariánka a v současnosti se již 4 roky stravuje jako veganka. Jelikož velmi ráda vařím a pečů, tak jsem tudíž chtěla potěšit i ji, když přijede domů. Postupně jsem se naučila i recepty odpovídající veganským zásadám, což zase obohatilo nejen mě, ale i náš jídelníček. Jsem tolerantní člověk a myslím si, že každý by se měl stravovat tak, jak mu to vyhovuje, ale s mírou a hlavně se zdravým rozumem.

Jste soutěživá?

Tak to je vlastnost, kterou si myslím opravdu nemám. Od malička jsem byla ta, která se vyhýbala jakýmkoliv sportovním soutěžím i soutěživým hrám. Nepotřebuji vyhrávat za každou cenu, ale také nejsem spokojena, když jsem úplný outsider. Ale soutěživost opravdu není moje vlastnost.

Co ráda mlsáte?

Mlsání je asi pro většinu spojené se sladkostmi, ale já na sladké úplně nejsem, i když kvalitní čokoládu nebo belgickou pralinku si dám ráda. V letním období nejraději hřeším dobrou zmrzlinou a to celkem často... Také mám ráda ořechy – kešu, para, pistácie...

Vaše milované roční období?

V dětství jsem měla ráda asi jako každé dítě léto, protože je spojené s obdobím prázdnin a se sluníčkem. V současné době jsou mými nejoblíbenějšími obdobími pozdní jaro a začátek léta i proto, že jsou spojené s prací, ale hlavně s relaxem na zahrádce. Také s blížící se dovolenou, kterou zčásti trávím u moře, kde sluníčko a moře mi vždy nabíjí baterky na další školní rok.

Které město z těch evropských nejvíc milujete?

Musím říct, že všechna hlavní evropská města, která jsem navštívila, mě zaujala. Každé je něčím krásné a zajímavé. Moc se mi líbilo v severském Stockholmu, opravdu krásná je Budapešť. Všem doporučuji poznat nejen její architekturu, památky, starobylé termální lázně, ale hlavně ochutnat výbornou

maďarskou kuchyni... Z evropských měst, která jsem ještě nestihla navštívit, mě svou atmosférou a památkami láká Paříž.

Co vám dodává energii, když jste hodně unavená?

Nejraději relaxuji na zahradce s knížkou. Když to v zimním období nejde, tak stačí alespoň ta knížka, film anebo dobrá společnost. Ovšem přes školní rok bohužel moc času na čtení nemám, tak si to o prázdninách vynahrazuji. I moje děti věděly, že když se začtu, tak mě nemají rušit a nemusí mít ani navařeno, ale od knížky mě tak lehce nedostanou...

Vadí vám více taháky nebo lhaní?

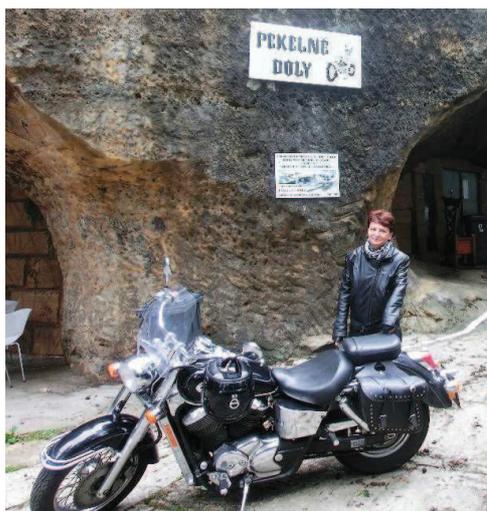
Samozřejmě lhaní, to opravdu nemám ráda a připadá mi to zbabělé. Tahák dokážu pochopit a říkám žákům, že i to je příprava na vyučování, ale opisování je pak podvod. Jsem mnohem raději, když se mnou všichni jednají na rovinu. Dokážu ocenit, když v sobě ten dotyčný najde odvahu a řekne mi pravdu. Protože co si budeme nalhávat, výmluvy žáků jsou většinou lehce průhledné a unavující, za ty roky ve školství si myslím, že dokážu odhadnout, kdo se mě snaží obalamutit nějakou trapnou lží. A když dostane druhou šanci kápnout božskou a nevyužije ji, tak to mě opravdu zklame. Každý správný člověk by se měl umět podívat pravdě zpráma do očí. Každý z nás v životě chybje a chybami se učí, jen se musí umět v dané situaci správně zachovat.

Seřaďte prosím pořadí vaší oblíbenosti: DIVADLO, KNIHA, KINO, KONCERT, KŘÍŽOVKY

KINO – DIVADLO – KONCERT – SERIÁL – KNIHA – KŘÍŽOVKY.

Rychlá odpověď – dvě kočky nebo jeden pes???

V současné době dvě kočky, ale v budoucnu raději jeden pes.

Děkujeme Vám za rozhovor.

Redakce Postřehu

Fotografie: osobní archiv Jaromíry Němcové a Michael Pospíšil, 9. C

Když se mi něco **ne**po vede

Život nám do cesty klade překážky a my se s nimi musíme porvat. Celý svět je vlastně taková velká hra, kterou musíme ustát psychicky i fyzicky. Někdy se dostaneme pár metrů nad dno a musíme se rozhodnout, jakou cestu si vybereme. Vzdáme bez úsilí, nebo budeme bojovat do poslední kapky naděje.

Jako se čas od času pokazí stroje, tak se čas od času pokazíme i my. Lépe řečeno neexistuje žádná osoba ani věc, které by se neustále jen dařilo. Sklizení jakkoli velkých úspěchů pohladí po duši každého, ale když je den a noc, musí být i dobré a špatné věci. ANTONYMUM, OPPOSITION, PROTIKLAD.

I když změníme jazyk, význam zůstane stejný, nic s tím nenaděláme. Negativní věci tu budou vždy. Mezi ně patří i neúspěchy. Snažíme se ve dne v noci a pak jakoby se ze sekundy na sekundu naše úsilí vypařilo. Buď se můžeme schovávat v temné místnosti s velkou zásobou vanilkové zmrzliny, nebo zvednout pyšně hlavu, začít do toho dávat opravdu vše, co v nás je, a nepřestat si věřit.

Neúspěch je součástí našich životů, ale je opravdu tak špatný, jak se zdá?

Každým dnem si čím dál víc uvědomuji, jak moc jsem za něj po tom všem ráda. Kdyby se mi podařily všechny věci, které jsem doposud zkoušela, nejspíš bych v této budově ani nebyla, stala by se ze mě úspěšná tenistka, badmintonistka, tanečnice, klavírní virtuoska nebo možná později i slavná astronautka.

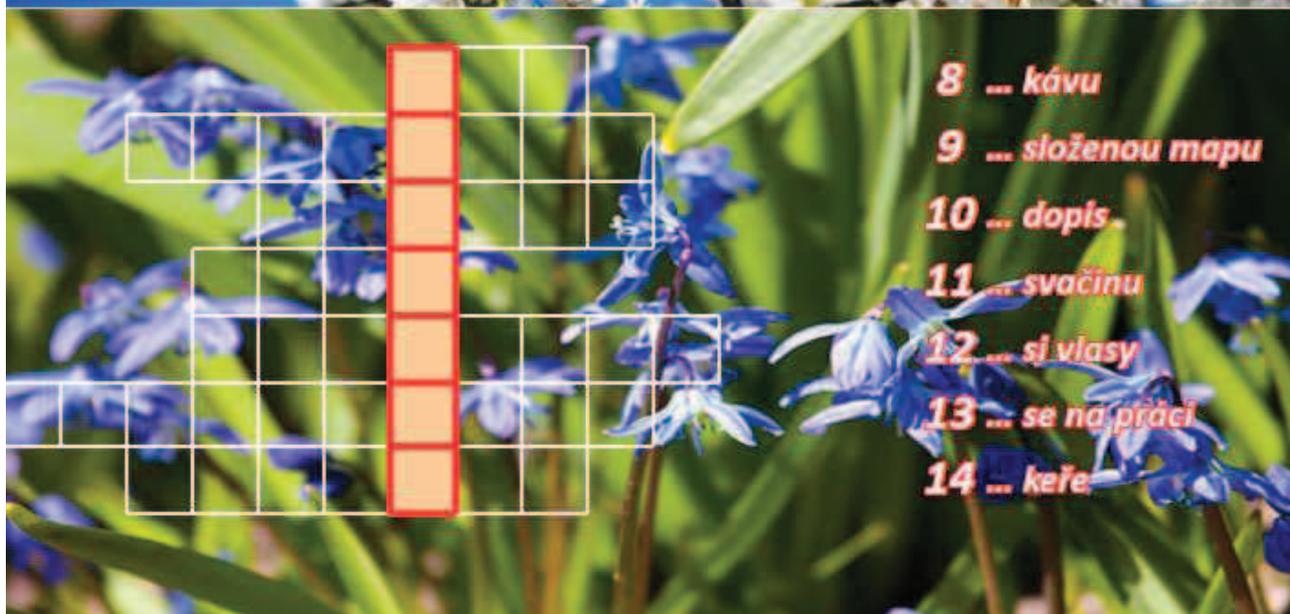
Rozhodně bych nepoznala lidi, které znám teď, a bez nich si to nedokážu představit.

Možná přemýšlíte nad tím, proč bych i přesto nechtěla být jinde se samými úspěchy za sebou i před sebou.

Já se vás znovu ptám - je neúspěch opravdu tak špatný?

KŘÍŽOVKA

Doplň slovesa v infinitivu

ANKETA

Někdo rád buchtu s tvarohem, jiný miluje mák.

Je skvělé, když si člověk může vybírat.

Kamarády, kroužky, trička, jídlo...

S otázkou volby oblíbeného „*dochucovadla*“ jste se potkali nedávno v naší jarní anketě:

Tatarka – Kečup – Hořčice

Pavel Liška a Zdeněk Zbořil se o přestávkách objevovali ve vašich třídách, aby zjistili, jaký názor na možnost výběru mezi třemi „chutěmi“ zvítězí.

Některým z vás chceme poděkovat za úžasnou spolupráci, těm druhým naznačit alespoň touto cestou, že přestávka netrvá věčně a anketa mohla proběhnout daleko rychleji, než se tak stalo.

Velmi chceme poděkovat našim učitelům, protože i oni se ochotně zapojovali do této redakční jarní akce.

A tady nabízíme **výsledky!**

Nás překvapilo, že *tatarka* skončila na druhém místě. Co nás naopak nepřekvapilo, je to, že

KEČUP vyhrál!!!

I. místo

Kečup se často spojuje s „americkým“ životním stylem. Do USA se ale dostal z Anglie, která ho zase převzala z Asie. Slovo „kečup“ pochází z čínského slova „kě-tsiap“, což byla původně speciální fermentovaná rybí omáčka. V 17. století ji tam ochutnali angličtí námořníci, a tak si našel cestu do Anglie. V angličtině se kečup objevuje pod různými jmény (*catsup, catchup, ketsup, kitchup* či *ketchup*) poprvé ve slovníku v roce 1690. Má význam husté východoindické omáčky, později jakékoli

omáčky obsahující ocet. Angličané ochucovadlo postupně upravovali – vyrábělo se z ančoviček, hub nebo dokonce ořechů. Rajčata se v kečupu objevila až počátkem 19. století, protože se dříve nekonzumovala. Nevědělo se totiž, zda nejsou jedovatá. Nicméně ohijský lékař jménem John Cook Bennett našel odvahu rajčata vyzkoušet a následně je prohlásil za všelék. Začal z nich vařit a vydávat recepty na kečup. Rajčata se pak vzhledem ke své barvě a chuti stala jednou z nejoblíbenějších a nejdostupnějších potravin.

II. místo

Tatarská omáčka je majonéza, do níž se přimíchává koření a zelenina, nejčastěji nadrobno nakrájené sterilované okurky, méně papričky. Bývá dochucována octem, worcestrem či hořčicí, může obsahovat dodatečně přidaný olej (olej je základní součástí majonézy a jako takový je v ní přítomen) a další přísady. Někde jsou její součástí i další ingredience, např. cibule, česnek, víno, citronová šťáva, pažitka a další.

Hodí se jako příloha, respektive dochucovadlo k mnoha pokrmům, zejména smaženým. Pro tyto účely je výhodnější než majonéza, protože je řidší.

Češi jsou zřejmě největšími milovníky tatarské omáčky na světě. Zatímco ostatní národy si máčejí hranolky v kečupu, Češi k nim raději jedí tatarku. Utratí za ni o 40 % více peněz než za kečup.

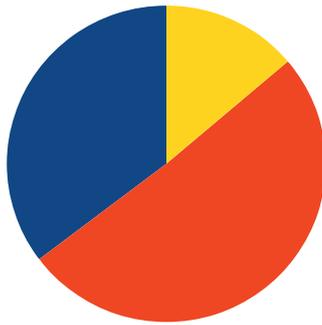
III.místo

Hořčice je pochutina, která pozvedne kdejaký pokrm. Má rozličné množství variací. Je to léčivka, která regeneruje a oživuje organismus!

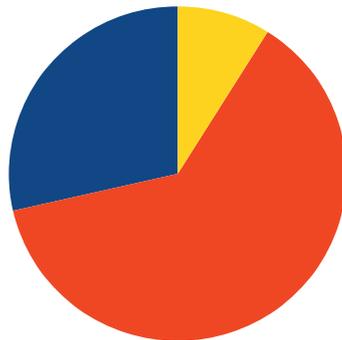
Ano, hořčici lze zařadit směle i do léčivých rostlin. Semena smísená s vodou mají hřejivé účinky a rozemletá pomáhají v prohřívacích obkladech na revmatické klouby a na místa postižená zánětem a bolestí – to pravil již starý Hippokrates. Hořčice také blahodárně působí při epilepsii, bolestech hlavy a strnutí šíje. Pythagoras jí zase doporučoval proti hadímu či škorpiónímu uštknutí. Naši předci kousali semínka hořčice v naději, že je zbaví bolesti zubů. Hořčice obsahuje speciální druh vlákniny – mucilagén – což je vláknina, jež obsahují obaly semen a některé mořské řasy. Jinak je celkem bohatá na vitamín C, vitamíny B, vápník a hořčík a flavonoidy.

Vnitřně pak hořčice působí blahodárně na trávení, ulehčuje žaludku, střevům i žlučníku, takže asi není lepšího doplňku k tučnému či uzenému masu a grilovanému jídlu.

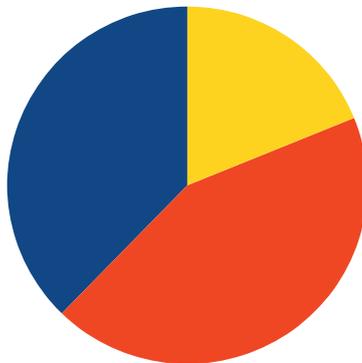
Učitelé a žáci

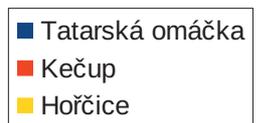
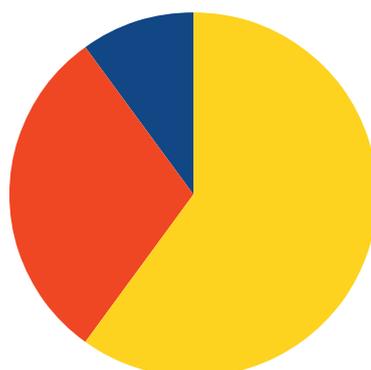
Dívky a paní učitelky

Hoši a páni učitelé

10 náhodně vybraných učitelů

Lukostřelba

Lukostřelbě se věnuji už od svých osmi let. První závody jsem absolvovala v devíti letech v Kostelci na Hané. A stále mě velmi baví!

Na lukostřelbu musíte mít **velkou sílu v rukou**, abyste luk vůbec utáhli. Samozřejmě že začínáte se slabým a dřevěným lukem a časem se teprve dostanete k železnému.

Luky se dělí do **tří skupin**.

První skupina nemá mířidlo, míříte okem.

Druhá skupina má mířidlo, buton a stabilizátor.

Třetí skupina má na konci ramen dvě kladky, jinak je podobný předcházející skupině.

Žaneta Svobodová, 7. C

NÁZORY JIŘÍHO KNÍŽKA

(9. C)

S Á Z K Y

Většina lidí si pod pojmem sázení představí člověka, který někam sází peníze. Začíná to tím, že už i mladší děti se mezi sebou sázejí o nějaké drobnosti, třeba i o pár korun. Tyto dětské sázky se zdají jako maličkosti, ale mohou přerůst v nebezpečí.

Osoby starší 18 let mohou jít do kasina nebo herny, jednou si zkusit nějakou sázku a postupně si vybudovat závislost až takovou, že začnou chodit častěji za účelem vyhrát peníze.

U většiny z těchto lidí je problém nedostatek peněz. Stává se, že začnou krást, půjčovat si, a jsou schopni udělat i mnohem horší věci. Život takového člověka většinou nemůže dopadnout dobře. Začne rozprodávat to, co mu ještě zbylo, a stane se z něho bezdomovec. Jako záchrana se nabízí dobrovolné léčení, v horších případech nastupuje vězení.

Skončit to nemusí vždy tak špatně, když se člověku podaří závislost vyléčit.

Zklamání

Každého člověka v životě potká nějaké zklamání, které otřese jeho životem a donutí ho např. přehodnotit své názory.

Zklamání může přijít od rodinného příslušníka, kamaráda, ve škole, když se nám něco nepovede, když něco očekáváme, a nedopadne to podle našich představ.

Na bolest a zklamání není žádný lék, člověk se s tím musí vyrovnat. Někdo to řeší vztekem, jiný pláčem a smutkem, někdo si to nechá v sobě. Je potřeba o svých pocitech mluvit a pak se z toho snáz dostaneme.

Zklamání nás učí, co máme příště udělat jinak, nebo na co si máme dát pozor, a musíme začít znovu žít a myslet pozitivně.

ŽE

že kapka na zem spadnout má

že slunce každý den zapadá

že vstaneme a jdeme zase spát

a že sny se mají zdát...

že kouzelný je dětský smích

že perlový je čerstvý sníh

že fantazie smysl má

a že život velkou cenu má

že rány zahojí jen čas

že noc nastane zas a zas

že i slzy mají smysl

a že láska zatemní naši mysl

AŽ

Až slunce zase zapadne

až přestanu bolest cítit

první sníh znova napadne

nebudu se v lidech mýlit

až ztratím všechnu naději

až propadnu se hlouběji

až nepůjdu se slzami spát

až uvidím i světlo v tunelu

až nebudu se tolik bát

až ztratím i všechnu nedůvěru

až budu moci opět stát...

Veronika Nellová, 9. C